

[Breckmann]

brutalt lukket, så 800 boliger nu må sættes på tvangsauktion, og det svarer til 80.000 boliger i Danmark. Huslånsfonden hænger uden for Finansstilsynets sidste nedvurdering af boligmassen, der endda har grebet ind i sparekassernes 1. prioritet. Parcelhusene er stadig belånt med næsten 6 mia. kr., og det sidste statslån på 1,3 mia. kr. er ikke kommet husejerne direkte til gode. Det må jeg påtale, og jeg henstiller endnu en gang til landsstyret og til regeringen om at få husejerne tilgodeset med de 1,3 mia. kr. Altså krænger den færøske skude stadig mere. Det hjælper ikke, at man prøver at pumpe den læns, hvis ikke hullet under skudens vandlinje tætnes; og den største lækage er som bekendt landskassen.

Alle fejl i 1980'erne til trods er det mest vigtigt at erkende de politiske brølere, der er begået efter oktober i fjor. Dem får vi nemlig sammenfattet i ét interessant bilag i Det Politisk-Økonomiske Udvalgs sidste tykke papirbunke af spørgsmål og svar, nemlig finansministerens liste over de 13 krav, som regeringen har stillet til landsstyret. Med disse betingelser har man prøvet at rette Færøerne ind efter dansk mønster.

De 12 af 13 krav er som sagt opfyldt. Man har indrettet Færøerne, som om de var en del af Danmark. Der er f.eks. krav om otte erhvervsområder, hvor den gamle færøske lovgivning er skiftet ud med danske love, f.eks. lovene om aktieselskaber og anpartsselskaber, årsregnskaber, erhvervsfonde, banker og sparekasser, kreditinstitutter, revision, bogføring og så skatteloven.

Men under indførelse af disse krav har man absolut ikke oplevet, at noget nyt på Færøerne er sat i gang, snarere tværtimod. Mens man har været travlt optaget af at indføre danske tilstande på Færøerne, både i Lagtinget og i Folketinget, har den færøske befolkning kun oplevet flere underskud, lukninger, bankkrak og andre ulykker. En gentagelse af de danske normer og udgiftsniveauer, der har forpestet den offentlige sektor på Færøerne og sprængt den færøske økonomi, kan aldrig virke godt på det færøske erhvervsliv. Og hvis det danske bankregime på Færøerne tror, at det kan indrette Færøerne efter de samme regler som f.eks. Glostrup eller Ikast her i Danmark, og at man derved prøver at finde nogle bærbare projekter, så slår denne politik fejl – det er ganske

givet. Færøerne er et yderområde og kan ikke fås til at virke efter fastlandets erhvervsmønstre.

Man har nok fået opfyldt de 12 krav, men det 13. krav, som regeringen stillede til landsstyret, er langtfra opfyldt – tværtimod. Det var nemlig kravet om balance i landskassens budget. Der er tværtimod sket det stik modsatte.

Den grundlæggende betingelse er altså ikke opfyldt. De 12 krav har nemlig ét tilfælde: De forøger omkostningsniveauet i det færøske erhvervs- og samfundsliv, men Færøerne har desperat brug for det modsatte, nemlig en sænkning af omkostningsniveauet. Den socialistiske koalition i Lagtinget vedtager just denne eftermiddag ca. 14 skattelove, der alle peger i samme retning, nemlig højere renteafgift, højere afgift på finansielle aktiver, højere arveafgift, ekstra indkomstskat, højere kommuneskat og marginalskat og beskatning af sparebøger, og småsparerne er kun den nyeste gruppe skatteborgere, der skal ofres på socialismens alter. Mange af dem ville vist bidrage, hvis de vidste, at deres bidrag fra sparebøgerne ville få landet på fode igen, men denne nye skatteplyndring er kun den sidste måde, hvorpå man prøver at finansiere mere offentligt forbrug på den enkeltes og erhvervslivets bekostning.

Folkeflokkens stemte ikke for at optage det sidste statslån på 1,3 mia. kr. til de færøske banker, og årsagerne er bl.a., at Folkeflokkens er imod en yderligere forvrængning af den færøske økonomi, som denne aftale med alle dens betingelser medfører. Vi vil ikke være med til at forstærke den forkerte kurs, som har ført og fortsat vil føre til en gentagen tiggergang til København efter flere statslån, og jeg kan godt en gang til med samme matematiske sikkerhed som hidtil forsikre om, at landsstyret dukker op igen med hånden rakt frem.

Færøerne har først og fremmest brug for lønsomhed i sine erhverv. Vi må passe på, at vi ikke forveksler årsag med virkning. Vi er alle sammen enige om, at Færøerne har råvarekrise nu, og den skyldes den naturkatastrofe, der også har ramt Canada, Grønland, Island og Nordsøen. Torsken er bl.a. flyttet til Barentshavet, hvor eksperterne for kun tre år siden forudsagde at torsken nærmest var uddød, men nu fisker man dér op imod 1 million tons årligt. Selvfølgelig pines vi på grund af overforsyning også af en kollaps i fiskepriserne på verdensmarkedet.